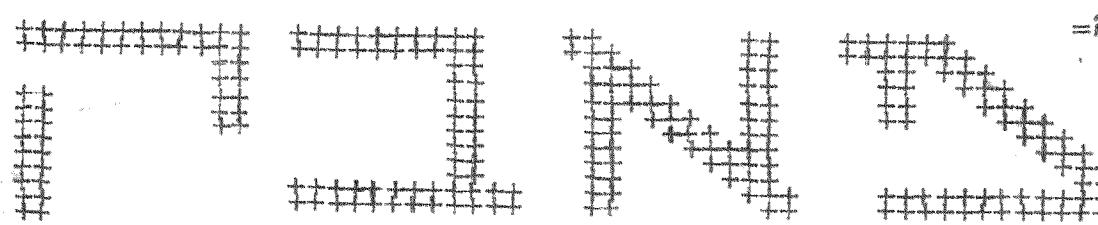

דף 5

ביבליון זה:

- (עמ' 2) 1. ג=1 נמי.
2. מהומות בירושלים - הסאלת העדתית והעוגו,
- (עמ' 3) (עדות המזדהה III)
- (עמ' 7) 3. פועל* חמה - מאבק וליקחו.
- (עמ' 8) 4. בדיטציה - מאבק פרליסטי של הפלוטלים.
- (עמ' 11) 5. ס. אונחבו.
6. דין וחשבון כל-החזית העממית הדמוקרטית
לפייחדור פלסטין - על טבה שפטםבר. (עמ' 12)

אל קורא

ביבליון כפול זה של "מאבק" יוזא לאור באיחור של חודש. חוסר אמצעים, חוסר כוח אדם והפיעילות - התייאורטיות והפרקטית - טלית חברית הם האחראים לעכוב זה.

בתמורה אלו מביאים לקוראנו בסוף ביבליון זה תרגום של מסמך בעל חשיבות היסטורית - דין וחשבון של המוסדות המרכזיים של החגיגת העממית הדמוקרטית לפייחדור פלסטין על מסעות שבתו טפטםבר 1970 בירדן. זה מסמך המבנה או מסקנותיו של הארגון המרכיסטי-לביביסטי הייחידי בתבוצה הפלשתינאית.

המסמך תורגם גם לעברית וגם לעברית מתרגם הצרפתית, חירות ולא עליה בידנו להציג את המקור המקורי - אסר כטבון אי-נון גמא בישראל. גיסינו ככל יכולנו לבודק את הAMILIA של הגות הצרפתית, שלא תוספות, הורדות או פירוטים.

למרות גלגולינו הלסובייטי אנו דואים במסמך זה. נקודת חיבורה בדרך המהפכה בסודה הארץ - ובארץ ישראל=פלסטין בפרט. אלו מעריבים כי ביצרו את היסוד לביקורת מדעית טלית-באייה מאוז זובי 67*, יש במסמך זה כדי להוכיח בסיס אפסרי להמסך התהותה של התבוצה מהפכנית הפלשתינאית.

השנה לא העמיד ח=1 במאי כל שאלת בפני המטלה, המסתדרות ומעמד הפעלים; הוא חל בשפט, למתרת "יום העמאות". לבן לא היו שביתות ולא היה ויתור "בדיבר" של הפעלים על משכורתו אוטו יומם לטובת הבשורה. האחד במאי, אותו חցנו מנהלי המסתדרות ואורחיהם, עבר בלי תשומת לייבם של המוני הפעלים בישראל. רק פועלם הכהרים הערביים במשניש ובגיליל, אשר נפגעו במקץ שביעות האחראיות של אפריל מגיל אדם של דבז'י משטרתי, אולי בתקלו ברענון אחד במאי. כי המודדים - משבחאים ואחרים - והഫחדה גדרו להם לנשות ולחות סיבות תגוזיות לקשיות המחוותה חזון. אך הגיון הטרוד הקולוניאלי שונם מז. ההגיזון, ותאייה זו טעונה לחסום כי מדיניות המעצרים הייתה קסורה לתאריך זה או אחר.

השנה בישראל לא היה אחד במאי אלא תאריך - יום הוולדת שהוחג בחוגם משפחתיים איבטימיים. מפלגות בעלות זומרות סוציאליסטיות, קלומר: לא מפלגת העבודה-הישראלית, ביהלו הפגנות ומסיבות. מפ"ם הציונית אידגנום פיקדיק בගיליל, ומק"י הסוציאל-סובייטית טירבה להשתתף בחגיגת של ש"י"ה וברית השםאל, בגליל חוסר בכוכבותם. של אלת להגדיר במפורש את מלחמת יונדי במלחת הגודה. מצפן הופיע באופן עצמאי במכירה המוגבהת של עתודה העברית בגדת. רק"ה הפרו-סובייטית אידגנום הפגנת אדולה ינטית בשפת בוקר בתלא-אביב. הפגנה זו לא הייתה ציונית (כמו זו של סיינט וברית השםאל) וגם לא טמאלגית. היא הייתה בעלת אופי יותר פרולטרי, אך גם היא הייתה סטטיסטית ובעיקר התכוונה בכלל לב להיות מצעד ולא הפגנה. חלק מטעם ולא מואבך. היה למשג עגוז תל-אביבי זערורי לאחד במאי מלכתי, לאחד במאי אשר שכח כי שלtron שמעו סדר וכי מהפכה שמע שבוי וקדב.

רעין האחד במאי, קלומר: הפגנתה אותה היינו רוצחים לראות ושבה היין רוצחים להשתתף. גזה הפגנה שתבהיר את הדורך באחדות, את מכוחו. חטמוון במעמד הפעלים. אחד במאי, שישיח חמתה ברורה למואבך. מאובך למן תנאי עבודה טוביים יותר ומשכורת גבואה יותר - כטונן; למען זכויות הפעלים כפועלים ולמען דמוקרטיה בריתית - בל, ספק; אך גם - ומעל לכל - מאובך למען כיבוש הטלון. למען בייטול. המדינם הבורגתית וחקמת מדינת הפעלים במקומם. למען הפלת הריאקציה. כאן לא למען ריסונת או הפיכת לאבונית - לא למען שיפורה של הריאקציה. לא. למען ריסונת או הפיכת לאבונית - אלא למען עקרות המוחלט של הריאקציה.

אחד במאי - אם לתאריך יש משמעות כל שהיא - אייננו "יום העמאות". של הדמוקרטיות העממיות, וגם לא החג "מלואמי" של המפלגות הקומוניסטיות. גזה יומם גיוס וליכוד. גזה תאריך הanton בתובו עשרות שנים של מלחמת העמדות בכל העולם. של ימי אחד במאי עקובים. מדם ושל ימי אחד במאי מלחדרתיהם. של ימי אחד במאי מטאבליםם. בכל העולם.

לחברין כי "תולדות כל החברה עד ימיינו הם תולדות מלחמת העמדות". זה להחברין ולהזードת דראסוניות ובעלזונות של מלחמת העמדות על פני כל הארץ. אחרת, על פני כל ערך אחר, על פני כל לוחמת אחרת.

עלמותן של האחד במאי בישראל, וחכויות של ציון ברוב חלקי המזרח הערבי, מבלישים את חוסר האפשרות למזג יחד מלחמת מעמדות פרולטרית ומדיביות לאומנית-בודגנית. כי כל אלה הרוצים לשחרר את הפעלים מניצול ומדיכוי מלוי לחייאק קודם בגדי הבוגרות שליהם, כל הסוציאליסטים הלאומיים,

זורקים - או דוחים - בסופו של דבר את הסוציאליזם. הם נשארים סתם "פשלדיותם" - אבשי חיל רגלים למען הבוגרונות. ברגע שATINGDEM הופיעים הם לדברים מתגש עם האינטלקט. של אובייחם המעדינים (המידות). הם הבוגרונות. כל מדיותם בה אין הטלון שיאן למועד הפעלים המאורגן. () - הם בטוגים וمعدיפיהם את עליונות המדיות, בטענה או דברי ה"שלום" טלה.

אבותנו - קומודיפטאים מהפכנים - איבנו מלחינים לומר בקול רם שלחמת המעדנות היא שלחמתנו. טום, התחבזות פולזיות, שום פאריזיטים לא יסבירו זאת מאייתנו. בישראל-פלשין, מזרחה תיכון, ח'יזם. מאוחר, כל תטיסבוכת של גורמים ותחליבים, מאוחר, כל חמימות" בביבול של המכב הימראלי = ערבי, אבו רואים את הפתחות הברורה של מלחמת המעדנות ואות המקום בו נמצאת החזית שלנו במלחמת המעדנות העולמית.

האחד במאי השבה עבר בלי טילה את תפקידנו. בלי להבהיר להזבי העמלים והעבויות היחדדים, וביעיך לבני. הנער שביבחים, שלחמת המעדנות, שביזול שלטונה הממלכתי של הבוגרונות - זוהי הדרך היחידה לבזז, לחופש, לסלום. האחד במאי בстал. בתפקידו לבטא את ההבראה העממית של מועד הפעלים הערבי בפלשין הכבושה, כמו בשאר הארץ חוניכי.

חווב על כל מהפכנים - חוות עליזון - לחייהם למען הקמת חזית. ודרולטרית שתתקבל על עצמה את התאות המידי של מאבקים הכלכליים והפוליטיים בדרך של זו מהפכו. ביסוד הלاؤמי וחבינלאומי.

ח' אחד במאי

גילה האחד במאי את חזיתות המהפכנית

וחוזך האחד בכאי למועד הפעלים ויזוחר פידי אלה המבקשים

"لتוך" את חברת העבדות.

1 במאי 1971

המאות בירושלים - השלגה העדרית והלונגו

(עדות המזרחי III)

ה-18 במאי 1971 זכר בישראל ביום הפטורי. במקל למלחה מחם שעוט החזקן מאות מפגינים מטעם מול המשטרה והשתלטו על מרוץ רוצחים המעדנית. בקבוקים שבזרים ואבניהם כיסו את הרחוב הרامي. שמסדרת של הבזקנות נשברו. במקל חמש שעוט גיסתה המשירה לנכות את הרובות מחסן הסמיך ווואזין. היא עטה זאת בעדרת סילובי מיט, סוסים ואלוות. השוטרים היכו ללא אבחנה בראשי המפיגרים ועצרו כ-100 איש. לפ. "סדור" ישראל" היו כ-25 פצועים, ביניהם 12 סודרים, שבויים מהם נפצעו קשות. היו אלה מהומות אלימות וקירות הראוות להסוואתם ווואדי סליב, אעדוד ודיבוגה. הן פתו מחד מטרת טליתם של מפקח חברתי סמוך המלחמה הצליה לחבוק מז 67°.

יש חשיבות מיוחדת דאשורה לבני המהפכנים (לא רק בישראל-פלשין אלא באזור הערבי כולה) להבנה נכונה של מאורעות אלו, להבנת רקעם וחרטומת הפוטנציאלית שלהם פותחים.

במאמריהם קודמים ("עדות המזרחי" 1=2, סחתפרטן ב"מאנק" מס' 3 ו-4) ניסינו לבחון את המזרך האובייקטיבי של מאורעות אלו, להבנת רקעם וՁיכנו את הסטיות וחלבי הרוזה השובייניסטיים-פדריזיטיים שבطنם התחילה

הפטדרים הטחוריים הידרומיליטים את מזבם. ביטאנו את אמותותיהם של כל עוד מזב
מזב זחיגבולות הנאמנויות למדינה הציוגית, כל עוד שזו מטבח, ואילו
מצחיר, כאילו אין קשר בין מדיניות המדינה לגבי הערכיהם לבי, מניוגראת
לגביו עוגנים של יהודיה המזרחה – וזאת לא יהוו סתייה דאייגת, יסודית
ובלתה' ביתהן להזרה למסטר קולוניאלי של ישראל.

אך מה שקרה בירושלים בראה כאילו הוא מטבח בז'ז'ק אל תמייפן, וחווב
עד מאוד להבין מדוע זה, הנה בסבב איפוא את העברות בו מתהשוו.

הפטדרים הטחוריים היו באופן מקורי קבוצה קטנה של גאניזם, ברובם בגן.
סבירות אוסדרה, טהייה את הסכונות הערביות הרבות שביבן על יד ירושאל
ב-1948. מוסדרה, השוכנת על הגבול טה טה טה עד 78. טה מהקרין בון
ירושלים היישרלית וירושלים הירדנית, "זושה" על יד עולים מאירופה
המזרב. הריכוז החברתי (זיצירת הגטו הבודעת באופן אוטומטי מריכוז זה) טל
אלפי משפחות טל יהודים 'סודרים', טרקרים שלהם הווא-פרודוי החג. וזה היה עלול לחולל
הצטוקולוביאלית בעיר כמו ירושלים, היה חרם הווד נפוץ. וזה היה עלול לחולל
את א dozen תופעות חברתיות המופיעות בכל מקום בישראל ובכל מקום גאניזם
בתנאים דומים. הוא הוא אביהם של היואט, אדיסות פוליטית, אגדית,
אלכוהוליזם, טמיון, עברייניות טה ועוד ושל מנגדי, צדקה,
זהו מעגל כספים נבזוי טה עובי היוצר את התבאים למפען קייזן טל העזבי.
זהו מעגל הקסם הקלامي טל הסכונות הנպוכות טל מעמד הפועלין והתה=
פרולטריון בכל עולם.

אך בישראל, וביעיר מז המלחמה, קיבל מעגל זה סימן פיזור. נ"מ עולמים
סביר איינט חדים מאסיה ומאפריקה, הם מתחדים את הסבב המפוץ טל החברת
היישרלית. ואילו העולמים החדשניים – הרושים או המריאקטים – לא רק טה חבר
מעם הרקע ה"תערית" שלהם, מהיתרונות טל החיבוך הגבורה ומרוצקית
ביו-רו-קריסט, אלא טה גם "קליטם" בעדרת כספים ציוגי. מתקאים העזיזים
להפוך את עלייתם לישראל לכדאית בשביים מבחיהם כלכלית. הם מעצרים לטבעה
הביבונית או האבדה טל החברה היישרלית מז גאותו וגאז טה גזיעם.
כך מודגש עובי העבאים על יד "חחים קליטם" טל המאים החדשניים. כי
"אצדרך" המתחיד בעולם החדשנים היונה מז וממיד הצעקה לעוברים ולפיגועים
חכלי, טל בני עדות המזרחה. וחיום אומרים כל אלה – עד לבוער החץ. עבריין במושבה ובמושגים
בירושלים, במלחה או בשכונות התקיימות תל-אביב.

"אבחנו בדףם כי אבחנו טחוריים. המפלטה פזעט על יד מטבח קדום
אסכז' אבל אבחנו, הפטדרים, כסים, קץ ליזה. אבחנו רוחם תקציבים וסיבובים.
ובתי-ספר ועובדת, ובכלל – סיוזיון. מגיע לבן כי בניון כל מה שאלץ בעבורותן
כי שפכו לمعدה את דבון. כי היינו האזרחים הטודים בזיהר וטעריזם
התמיימים ביותר והציגים הבילבאים ביזה. ואבחנו חאנז לכל מה טהור
לנו, ועוד אמרנו שאנו אווחבים את מדינת-ישראל. בדרכנו טלית. ובגלן
יהודי. וזה היה טראדייה יהודית אמיתית. ואבחנו האיבודים הציוגיים האסריים,
ובך, אחד כי מה הפגנות קשות, כמה אסונות מאולתרות, הרבה פטפוטים עם
עהובאים ואילו פגיהם טהה לתארה עם האיש הזהר ותתקפיהם המכחנת בראם
סמלת ישראל, הגיא ה-18 במאי. הפטדרים הטחוריים – המהגרה שלם ספרית
מלא סיסמאות פטיזיות – קראו להפגנה בכיכר ה"דיזדקה" בירושלים, ב-4
וחצי אחד הצהרים, כדי לבעם שכיר ציון (סביר הוועס טה לפ-בר "יתדעת
הدمמה") תכונה חדשה בשם "כיכר יתדעת הדמה האנטגוני" – יהודת המזרחה.

עד ליום ג'ודלי זה - ה-18 במאי - חיילת ג'ישת המפץ לאיבר הנגמרים דן מסעיה, בדיזוק כבוי. סתיויה אנטה האיבור הייסראלי הרחוב. הווסף באופן כללי. סחבויות הן אמיתיות, דחויפות וזרסות פתרונות, אם הווסף באופן כללי. שחקוצה מטווית טפעלה בירוסלים היהת מודכנת מזרדים עברים ירים. ועררייבים למחצה, טלאות מסתנו קומוניסטים (מחוז היטן ומחוז). הווסף על כל צדריך לטפל בעיה געדיינית, פן יטבר העוק ויחזק לאור חיים את היצאה העורמה גאנזאגה בו. בשפה בז'ו. בדיזוק דברו. בטם הפנתרים "דוואמיין". שבאו כאונפים ב"דוידקה" באוטו יומ. הם התנגן, ביידן, פז'ו-לטנטה, במיקרא. חשוב הם טבעו שאידטרם טל המטלה עצמה הוא להיענות לתביעות אלו, וחזרו טהיות ולאבשים נאנס הם יטסייכו מסילא. אך אין סוף טם לא אימפּר, ובטעם פגיהם ואופן לא הסיטהו. יתר על כן הם רק עודדרו מטהיבם קבוצת ערבה טל תומכים מסוכגים, ובכשלו בנסיבותם לדבר אל לא עטן.

ההחלטה לרדת מהידיידקה לפיכר ציון לאוירן רוחב יפז, באח כדראת מנטורה המשטרה לא הסיפה לבן, והמנציגים ה"לייגליים" טל הפנתרים ניינס להבחדר למטריה טשרר הפנתרים-לא דען לוותר. באותה עת גיטן להבחדר נפנתרים-שפטונג לא הסיפה לנצח אל פיכר ציון. המשך המאורעות היה עטוי ללת מושג על מידת סלובם הכספי.

המצען הקטן הזה בקורס האיע-אל פיכר ציון וטהל לאסום את התרבות, והמטירה התקיפה. הילדה אורה - סביתה ברמקול על ידי טושר שעבר במתירוד בתוך הקחל המאוחר - אלה איט לא טם לב, וצחו זה. המטריה מתחן-בתקפת כסיה מסתמכת. באלוות ובסילזני מים. בכך היא-הכוה הפגנה למתינה, סנאם למלחתה וארגון קון להלוץ טל המוביים סותקים.

פוזען מדראה האלימות השוואתנית בדם קר - הטעם בפזולתו-הפייזית - הצלבד הרחוב במעט כמה טעוות עם הפנתרים, הגן עליהם, מטה ניינס, התגאה בהם. באותו רגע ראו ראו החודרים, הספרדים, בני עדות מזדהה - אבל גם באופן כללי יותר: הקטנים, הצעירים, הטוקינים - את חרודם ופנודם בחישג יד. הם ראו את גאותם צועדת לאוירן הרחוב וסאלצתם את את מטרת המידיבת להזdot בפק שטדר עליון היא מגיבה הוא-סדר טבו. טגוו בטקט, במדביה חמיידים שבאו באופן בלתי מודע, אבל טבוג. אבטיים טמעולם לא צען מהחילן ליזוז. מטריה יריסטלים, אשר פעלה לפני הדראות מלמעלה, לימוד לא עם במעט ארביע-חמש טוות טל סבירות ראסים את אחד מלקיין האמיגרים הראטונגיטס-טנטונגיטס לעולם אי-בם בותחים דבר. טם דראים פליקון להם אין התרבות וגיאדו תזעם דבון. סכאסר איבך פועל לפני תפתייביהם הם מבים. טם לא מסוגלים להבריל בין פנתו לבין סדרן. טם מתקיפים את העם. טם איזיגיון.

"מטומטמים," אמרו הרבה אספוזים סראן עט ותביבץ כי אלימות המטריה רק יכלת לאמר את טבעות הפנתרים. "מלוכלבים" אמרו. תרבה אבטיים פטושים טהיין עדין בטעם הראסנה לบทויות המטריה הרבילה, אבאזים נאזים צעך הרחוב. והקרב במטן.

הוא היה, כבונן, סוכחה לסתזים. עם כל גסיוון חדם טל ה"מטפעריהם" לרדת בקבוצת אהייה עבר כיכר ציון, טברן-הבלטים ותליזון המזעם שלם ראסים, חתיזו כיהם בחולים על הרחוב, ועדרו עוד. כמת "פסידים". בפומן טל דבר הם האליהם לבזדד את ה"מטפעריהם" מהרחוב. אך ככל-סקוטן מטפערם טל אלת, בן-גדלות חממת וואזיגם. אבגיים עפוי לעבר ראס' הטעון. אהט-לאט, מלכו האבושים ליסון. מאוחר בערב בזדק בקטז מולוטוב. אחריו זה, אהט-לאט, מלכו האבושים ליסון. ואילך המטריה המשיכה לטיזיר ברכובות בזדונת טלה, שגותה מטהפער על ידי חומרה טל סיינט, חומר אמרן זבזען טלא-טבוח.

כל החלטה זו, כל העמקה זו סל מסתירה, היה זומת המטרת – בחירת המפלגה. זו הייתה ההחלטה האחרורה של המפלגות הקולוביאלייניטיות. השינויים באלוות ממלכתיות בגדי הפנתרים – בשלב בו הם נמצאו לפני ג=18 במא – בשום אופן לא היה כראוי. היה זה רק הכרה משפטית. בכך שמדובר בהרנו להכרות – בהרנו טלייש ישראל את מהלך הבא. הם אילצו את הפנתרים להתמודד את הראש, וזאת גאוני החוק. כל הרצון הטוב וחליליסטי של מבחני הפנתרים – עם האמת אירוזם: שועבדת היוזם יהודים לא אומרת כלום לבוחות מתרעים טווער הוא טווער, הו טווער, הפה חזיר. והוא מקבל שיבורת כדי לשבור למתפרקם את רצונם לפועל בנסיבות פדרטיביות – איבנו אמר ולא כלום לממשלה ישראלי. – כל רצון לסייע לסתוק, או להפוך למלחמה. זה החלטה שוחרה ששיתנה באופן איבוני את מהות המאבק של הפנתרים אשוריים.

בזה שמו עוזם הולך ובבגדי וחסום לא לבזבז.

*

כדי עוד להבהיר כמה דברים:

1. מהו מהות ירושלים היה כמעט כמעט סוציאליסטית. זה בעכו כוח המשיכת הפיזי. סלה לאבי המזונים – יכולת לבטל את הגבול בין אלוחמים לבין חזבאים. אבל מזה גם בעיה חולשת העיקרית: קלותה בה הדרה. מן האולדים, האופי הבואם של העימות. כי רק אירגון הדוק, יעדים ברזרים, סימאות של גוון שבתנות – להבנה פיזית, היו יכולם לבנו את אבידוד הסופי של ה"מפלדים" מחרחבים. 2. מ-זורך בעבודה פוליטית רבת בכל הארץ כדי לחשיך, לחגך ולהכין על העם. לקדבותה הבאיים.

3. בזוקם או במאחד יצטרך עם לאבין שאפשר להילחם בגדי טוטרים חמושים. בידיהם ריקות, וסילחת היא שלחמת.

4. הפטנטיאל המהפגבי שוחרר על ידי מטרת ירושלים ממשית. את המהפגנים בפבי אחריותם. את המהפגנים הייחודיים – כי זה מראה באופן ברוך סבלמי שם פס על מעמד הפועלים היסראלי טגה סגיאת חמורה. כל אלה שיחסם החליפים למעמד הפועלים בקרב ה"דער", האיבטיגביה, הסטודנטים או התנועה הלאומית-הארנית והאגיהדו כי מעמד פועלים זה קשור קשר כל ינתק לחייאת ולפשיותם, לא עשו אלא את העבודה האידאולוגית המוכלכת של הבורגרונות.

5. את המהפגנים העדבים, כי זה מראה באופן ברוך טהום זה פש בגדי המהפגנים העדבים, וזה האיפריאיזם בלי לחפש באופן המהפגה לדרכם להיאבק בגדי האיזנות ובגד האיפריאיזם. פעל את הברית עם אותו המוגים היסראליים המבוזלים ותחמושלים. עצם היזבנה סמסטרה (שבה יט רובה של טוטרים ספרדים ושר בן עדות המזרח) שלחה טוטרים ערביים מזרחה ירושלים למכה את ה"מפלדים", מראה מה אסטרטגיה של האזיב המסתורף ועל מה היה בסענות. האלים הפליטית והצעאית של המהפגנים הפלתינאים והערבים איבת להיעשות סלקטיבית – אפילו אם דבר זה ידרוש קרבנות אוד יותר גדולים.

6. כי הגיון הזמן לקרו למאבק מטורף. אין שום סיבה טוטר – היה או הערבי. – מחד מלפרעם את תמיינות בלוחמי הרחובות. זה לא זיך. לטוטר. וזה יחוך את העם. אין שום סיבה להסתיר דבר כל טהור בעין זהה. לחיפך. חיוגי ביזור טכל אחד. ילמד ויתחילה. לדעת מי הם האזיבים, מי הם הידידים ועל מה כל הלחמה זו.

7. לא הנוצר התרבות-פדרטרי ולא עדות המזרח בתוך שכלו, איבם זכளים להביא מאבק זה עד לסיום. רק מעמד הפועלים (המוחץ את הייצור בגדרו) יכול להוכיח את המהפכה המוגדר טהם. אך יתכן שאפילו מעמד הפועלים – שטה ב-90% מזרחי – יצטרך לממוד זאת בדרך הקטה. דרך המבוקת האזרחיות טל הלווטרים ה"ספרדים".

זה סקרה בירושלים איבן מהו בטום אופן מפלציות טראליות.

מיוחדת. הטעוררים הזראלאים איבם יותר גזירותם מטעוררים הזראלאים או האמריקאים. שלtron הקפיטליזם. והגזענות הוא בכל מקום בעולם אליהם ואבוזו". בכל מקום בעולם טיפשי ומכוער. מונדי היהודים בארץ ישראל-פלסטין מתחילה למשך זמן על בשרם - כמו טומדים בכל מקום אחד בעולם. 19 במאי 1971.

מִתְּאַלֵּי חַמְלָה : מְאַפָּק וְלִקְחָנָה

מי הן אוציאビון של הפועל ומי הם יידידיום - לעיתים קדיבותם קטה מאד לעובות על טallee זו. אבל בסאר פורץ מאבק, כאשר הפועלים מתקפים ובאלצים לאקט למלחמה על זכויותיהם - אז הם יכולים לדאות בדיקן מי סייך למפנה שלהם ומי למפנה האויב.

כך קדה גם במפעל חמת.

בשיצאו פועל, חמת למואב, בלשת העוגרת שטטלה עומדת מהורי הבוסים. כל פועל יכול היה לדאות שטטלה היא אוציאבת הפועל. בסאר "איינדר מלחת שט חמים", האלווק יטעהו גביש, הדין את המטריה כדי טזו תפה את הפועלים - היה זה בדור שחאלוק גביש וחתטירה טיבים למפנה אחד, ואילו הפועלים למפנה השבי. כאשר תפנו מועצת הפועלים וחתטירות - סמפל חמת סייך לה. במשמעותו של האלווק גביש, יכול הפועלים לראות טוב את מי שטרת החטירות. אבל כל זה עשיין איבדו מטבח. הבעייה היה לא רק מינו האויב, אלא גם איך לנאה אותו. ואת התזובה לשאלת הוו אפער למצוות מהורי כל מאבק - צדיך רק לחפש אותה: לנאה את המואב, להעירך את התיגים, למוד מכתולות ולהסיק מסקנות.

א

מי אם אין קדה בחמת?

במפעל חמת, שהוא אחד מפעלי אברית כוד, הנמצאת בעלות המתקרות, ישנה מחלוקת לייזור כל אופל בשם חמת. בחלוקת זו 22 פועלים, שלחלקן מהם יש כבר ותק של 20 שנה. הנהלת-בודר החליטה להעביר את לייזור כל השולחן למפעל חדש בדימונה ולסגור את חמת. נ-22 פועל, מה חזית ההבלה לעבודה לחמת עם חלק קטן ביותר מהטבות טרכסו במשך 20 שנה, או להתפרר ולקבל פזויים.

לפועל חמת היו סלום דרייסות א. סייפרמן לכל פועל הרוצה בכך להתקבל למפעל החדש בדימונה במלוא המטכורת והפרטיה אליהם הגיעו בחמת; ב. לאפסר לכל פועל סייחר בכך להתקבל למפעל הגדל בחמת - במלוא המטכורת והפרטיה אליהם הגיעו בחמת; ג. סייתנו לכל פועל סייחר לעזוב את חמת פזויים מוגדים סל 3 חודשים עבור כל שבת עבודה.

הנחהלה לא היתה מוכגה לקבל את דרישותיהם של העובדים והכריזה על כובנתה לסגור את המפעל. הפועלים יצאו למואב. אל 22 פועל חמת הצרפנו 600 הפועלים של חמת, והמ-שביתו את המפעל. מנהל המפעל, האלווק גביש, התיעץ עם-מושיר המתקרות ועם מזכיר מועצת הפועלים בחוילון, ואחרי סקיבל את אסורים החסין את המטריה. הטוטרים היכנו את הפועלים ופתחו אץ טערן המפעל, אך הפועלים לא נכבעו - הם טגרו את השערדים מחדט.

הruk לסייען הוא מידיות בידות העובדים בה נוקתת שטטלה. מידיות זו אי-בנה פונט ישראלי. משתמשים בה בכל מקום בעולם בו מתקיים שלטוגם של הבוסים. ובהם דוגים לשלוט על הפועל לא רק ב-8 השעות שחו במאם במפעל,

אלג' 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה, הם רוגדים - ומצליחים - להפוך את הפואל למכובגה טאפעס לקבות אותה, להעביד. אותה מקום למקומם ולמתמטס בה לתועלתם ולזרוק אותה לאספה בטיה מתקלקלת.

בישראל יש למדייבות הזו תפקייד גוףם. היא משתרת קודם כל איבריהם פוליטי פסויים: לפחות את האוכלוסים היהודית העובדת וליחסם את "אזרוי היפותה". וזה החשבן של ממשלה והבוסים הוא לא רק מה כדי להם יותר מבחינה כלכלית (ובוודה טלאמה יותר טוב לפועלים), אלא מה משתרת יותר את האיבודם הפוליטי הזה. וכטבון שגונל טל פועל. חמת לא מפזין אותן בכלל: הם חיליסו לאגדור את המפעל, וזהו.

פועלי דגון דרשו בסופו של דבר זכוויות אבותיהם. הם דרכו טלא יזרקו אולם אחרי 20 שנות עבודה כפו טודרים מכוונה שתתקלקלה. הם תקיעו במפעל הזה את דםם, צעתם ובריאתם. 20 שנות עבודה לא עשו אף פועל לצער ובריא יוצר. ובכל מקומו בו יתחילו פועלים אלה מחדס, יתייחסו אליהם כמו, אל מכוונה מיטשטת וישנה - אם אטמן להם בתפקיד. כל תדרישות טל פועל. חמת הן לבן דרישות אבותיהם יטודים וצודקים.

עכשו התברר לפועל זמה שיש ביגוד יוזדי בין חוקי העבודה בישראל ומדיביות התסתדרות, לבין האיבודם שלהם כפועלים וכבני אדם. הם הulen תביעות העולות בהרבה על התבאים אותן מעמידים חוקים אלה. וכשפרץ המאבק סלחמה התסתדרות טודרים חמושים באלוות, כדי שידעו מה זאת אומרת חזק וסדר.

אולם האמת היא כי ישם בישראל פועלים רבים שאיפלו מכם קשת של פועל זמה הוא חתום רחוק בטביהם. פועלים סלמוניים שעבדו כל חייהם לא ברטף לזכותם אף טנת ותק אותה; פועלים העובדים בעבודה פיזית קשה ומקבלים פרוטות בגין היומם "בלתי מסוציאיסטי", פועלים כאלה להם קביעה בעבודה ואינטן יודעים חיכן יעבדו מחר. ויש גם פועלים שעובדת היומם ערבים מטבח ספקם לשלילת זכויותיהם כבני אדם.

הפועלים בחמה יראו למאבק נאטר התברר להם שסתדרות, ממשלה ובחוותם חולכים לדפק אוזם. הם לא יראו למאבק כאמר נפרק פועלם במפעלים אחרים, לכואורה זהו דבר "טבעי": אף אחד לא צעק בטבזבז למשהו אחר, אבל אם פוגעים בו הוא מוכן לצאת למלחמה לחים ולמות.

אבל פועל זמה לא יראו למאבק טהן כדי להגן על העניים שלהם. הם בלחמים כדי לנצח - ובזה הבדל. כי כאשר פועלים במפעל מסוימים בוחלים מפליה - לא הם בלבד משלמים את המחר, אלא כל הפועלים בכל המפעלים. הבושים לומדים טהן יכולם להגביר את תלחש, והם עוזים זאת. את זה צידין לקחת בחשבונך, ויזטור מזוה: התסתדרות היא אהת - גם כטהיה מנצלת על פועל זמה וגם כטהיה מנצלת את פועל סולל ברמתה. המשלה היא אהת - גם כטהיה עוזרת לבוטים לדפק את פועל סוכר עפולה גם כטהיה עוזרת להם לדפק את פועל זמה. וחתוב מכל: חוקים, הכללים והבוגר של הביאול וחדרוי, בקיזור - הפסד החברתי - הוא זהה לגבי כל הפועלים וכל המפעלים באזץ.

הישג השרב ברגע לנצח 22 פועל זמה. הם האליהם לאlez לא מסתדרות לשגת ולמגנות בורדר חרט. אמם הם רוחקים עזין מילוי תביעותיהם; אבל גם הדבר קטן הזה הוא הישג בלתי מבוטל. ברור לגדר. שמהלחת היחסית הזאת היא תוצאתה טירה מהתמייה שקידלו פועל זמה מז 600 פועל זמה. הטערכו של פועל זמה היא שברירעה את הבף, היא שוכחת לובשים ממשלה ובסתדרות שיחיה להם קשה מאד לעשות מה שמתבקש מהם. 600 פועל זמה לא景德 מחד כטהווטים החליטו לדפק את חבריהם בחמה.

המ-לא בחגוז ב"טביעות" וזה מופיעו את 22 אודיו. הם לא עוזר לבנו. הם מוכיחים לאינטראקצייתם של פועליהם, ויזאו למקן גם בשתייה מדובר בגודלם חל פועליהם אחרים.

זהו סוד האלהת החקיקת של פועלם חמה.

ונזנק בוחמת אידייז לא מותחים. מאבקים רבים בוטפים. עודם עומדים על הפרך. אבל יסננו לא מעט פועלים מחושבים לאזאת למצב. "אין לנו סבי לנאה", אומריהם אותם פועלים. "חבל על המאבק". מהם באמת הסכופית שביקורת נזנק ? צו הפועלים בגדעון מלא?

פועלם חמה, כמו הפועלים ביטרל בדרכו כלל, ראו לבגד עיביהם רק שדרה אחורית המכילה מרכזון לטעין את תבאי עבורהם של 22 פועלים, ולפניהם כל פועל להציגים למצב סיאלי את התדרה לסתות מהלסתה. הנסיך מלמד כי במאבקים סדא זה - טבונתם שלם הוא בדרכו כלל סבוי. בדרכו, תופעות סדירות זו כביעה שבזווים המהיריהם את תבאי העבודה - ההצלחה היא כדי חלקית. אם-כאמור הפועלים במפעלים מסוימים מוכדים ומוכנים להתמודד עם ההנחת-וחטירה, גם במקרה למיצגים חסומים מגבם לא ישנה נאוףן יסוד.

כ"י חסוך נמא עדיין בידם הבוטים. הם סוקרים את החקיקים ובידיהם האפשרות להפעיל את חטירתם כדי לשמר על עצמם חזקים. וכך, כאשר בעקבות מאבק עקשני באלאים הבוטים לחתם לפועלים יותר - הם ממחקרים לקחת את זה בחזרה על ידי מיטים וטלות בוטפים, או על ידי העלאת מהידים.

שבוי יסודו זוכל נושא אל זו. כאשר בגדם בגד החיטה. קיימת עמהן. רק כאשר כבוזן את המאבק גוד-היסודות טליתם מברשתם בשיטת הוזן, לפיה חי'י הפועלים מתבלחים לפני עזקים יכילים אוזם קבעו הבוטים.

כמה מיסודות סיטה זו הם, לשלבי סיטה הנורמות והפרמיות, ההבדלים בין פועלים קבועים ובלתי קבועים, השנות שוכן לפוי ותיק ועוז. ברור למלל שהמאבק על ביטול סיטה הנורמות והפרמיות והבפלת ספר היסוד. הוא הרבה יותר ארוך וקשה מאשר המאבק על תוספת. על כמה לירוח לספר העבודה. אם ברור כי ביבותיים אלו חייבים להיאבק לפחות שיפור תנאי העבודה ושבור טומ יותר, כי גם ביום תבאי העבודה הם מלווים מסללים. לכן אלו חייבים להיאבק מכל המיטרים. עלינו למלחם גוד חיטה בוגם רם הגזען במאבק הדם יביאו במאם לטבוי סמי, ויזה עם זאת עלינו להיאבק גוד רידת-רמת החיטים, כז' שיחיה לבו מה לאבול מאר. 1=600 פועלם חמת תראי את מדריך הנבוגה: למונע מהן בטבי בכל מחד. לדאות שמאקו של פועל אחד הוא מאבקם של כל הפועלים כולם. 25 באפריל 1971.

ב.ד.ג.ג.ג.ג : ס.א.ב.ק פ.ר.ל.י. ט.י . ש.ל ה.פ.ו.ע.ל.י.מ.א

חומר השקם בברשותה חולך וגופנו. מזו תחילת השגת התגבר בלי מפסקה המאבק של הפועלים והסודניים גוד-טלותם של הבוטים.agal הגוזם של שביתות ומאמקים מฉบע על עוזם אנטר אפוליטי ומכאלתי ועל הייזוק הביגוד שבין המעדות במידות הקפיטלייטיות.

כדי לצא מהמשך זו הם שוקעים, מגבירים הבוטים על לחם ומתקיפים על הפועלים וטאר המובדים. כتوزאה מכף מקבלת מלחת המעדות תבונת בוטף, והביגוד שבין הדרן מעד אחד ומעד אפואל זפועלים מעד טבי, געתה חריפה וברור

ויתר. זהה גם הסיבה לכך שפעוד הפעולות מתקומם ומתארן למואבק. בريطניה מזינה את עצמה כמדינה שעד מתקומת, טבה נביבול הפעולים לפטור את בעיותיהם ולהציג רמת-חיים נאותה בדרכים פרלטנרטיות. אבל עם שובה של מפלגת השמרנים לשליטון, החליטה זו לבטל את החישגים הזעירים שהציגו הפעולות בעשרות טבינות של פאנק.

לאחרותם החריפו השמרנים את התקפתם על פועלם בريطניה באופן יסודי, בנסיבות לחוק את חוק יחס' העבודה. מטרת חוק זה היא לדכא את כל מאבקיהם של פועלי בריטניה, לבנוו מהם את זכותם לשבות. חוק טוען שאם האגדוד המקצועני או כל גורם אחר, מסית לשבותם בלתי-חוקית (ולגבי בעליה) ההן כל שביתה, היא "בלתי-חוקית" הוא ימצע חייב בדין שעשו המכסייל-הוא קבץ עד 840.000 לירות. החוק גם קומע שעריכו לחייב תקופת "אייגון" של 60 יום לפחות ששיתלה יכולת לפודז.

בתגובה לחוק זה, הפגיעו באהת הזכויות הייסודיות ביותר של הפועל, יאו פועלם בريطניה לפאנק בעל אופי פוליטי ברורה. למשמעות ההבדל בין שלטונו שלטון שליטון ושליטון השמרנים איבנו כל כך גדול. הליברדר העדיף להתקיף את הפעולות מאוזן עקיף, לקבות חלק מהם ולהסתמך על קבוצות שובות בתוך מעמד הפעולות. מפלגת השמרנים נזקפת באונן שיטות - אבל היא גם יוצאת להתקפה ישירה על מעמד הפעולות כולה. התקפה זו היא טביעה לתגובתם הנמרצת של הפעולות, ואפילו של האגדודים המקצועיים, שחוק זה מסכן את עצם קיומם.

ב-12 ליברדר פלחו 300.000 פועלים בסביבה, ובמלון פועלים יאו הפגנתה בתוך בתיה החרטת ומחזקה להם. עתון לונדון נאר הפגנת זו כ"הפגנת הפוליטית הגדולה ביותר שבריטניה ידעה. אי פאם", באנק לקרו חלק פועלים מלונדון ומערבן הנמל-סל זולס וסקוטלנד. הם החליטו להוכיח בחזקה במעטם בעלי תעשייה ותחום. עשרה אלפי פועלים הפסיקו את עבודתם במפעלים מקומיים של חברות ליילנד מוטורס, וגדדו את מפקחת הייזוד במפעל עוקם זה. הבושים טריביים את הפסדייהם לפחות. ב-2 מיליון לירות טריליון (כ-17. מליאון).

בנמל של ליברפול שבתו כ-10.000 פועלים ולא איפשרו את פריקתן. וטעידתן של יותר מסבעים אגיזות. התוצאות הפסיקו לגדר את הייזוד בכתם מפעלי התעשייה האווזירית שבבלפסט ובצ'טרטון, ושביתתם של פועלם הדפוז ומלחקי המותגים אביהם לעכוב הוגאות לאור של מספר עתושים לונדון. בכל השכונות הללו שיחקו תפקיד חשוב האגדודים המקצועיים הטמאליים, הפעולים. בהתקנת קומוניסטים ומהפכנים טאים פובנים לסתפר עם סליטי. יחס' העבودה הוא נאחו. לממשלה בריטניה ולובוטים של התעשייה והហנקיים. בעלי התעשייה וההן מושמעים בשתי שיטות כדי לדכא ולה搥ל את התקומותם הבושים. שיטה אחת היא שיטת המקל: בעזרת המטלה ובתמיינתה מזעיקים הבושים את המשטרה כדי שזו תחסל את המאנק בכוח חזרו. ובמאזיהם לסתור על המשטר ועל האינטלקטים של הבושים, לא מהטמים כוחות הבוחן לירות על הפעולים בזמן הפגנת או שבימה.

הדרך השניה היא השיטה של כדור הרובה המזופת סוכך. לפי שיטת זו קובנים בעלי התעשייה וההן את שבתי הפעולים על ידי מתן זכויות יתר. לקבוצת קשחה. של עסקיים. בתמורה לשובות ההזאה הכלן מכובדים העסקיים אלו. המאנק. לביוון פדרגי ומסבירדים לפעולים "מרוז אי" אפלו לעשות את מה שדרין' לעשות. בך בגושים הבושים למשא וממן עם ההבאה המכורה, וזה עוזרת להם לחסל את המאנק ולתמיין את הדבוי והביאול של הפועל.

אולם האגדודים המקצועיים שנשארו נאמנים לאינטראס הפעולים בريطניה לא בגעו. לאן אחת מהטיסות היללו. וב-21 בפברואר שוכן פרצת. שביתה של למלטה. מ-150.000 פועלם תעשייה בענפים השונים, ובערכות בלונדון הפגנה נספה גא

חזק וחסן העבودה. אולם לשיאו הגיעו המאבק ב-21 במרץ: כמלון וחצי פועלן העשאה בעקבות שוגג שבתו במשן 24 שעوت רצופות וערכו הפגנות סוערות בגדר החזק הזה. תובען הסיסמאות שנשאו הפעלים בהפגנות אלו מעיך על החדרת המאבק ואל כך שhouה התפתח ממאבק מקצועני מצומצם למאבק פוליטי. הפעלים דאו טאיין זו רק שאלה של יחסים בין פועל למעביד, אלא שאלה של מבנה-המשטר ואנשי-המדינה. בין הסיסמאות-הauled הפעלים היו סיסמאות פסוי "תירגנו את החזק", "הטמננים - התפרדו", "הצעה הבאה: שביתה כללית", "הציגו לא לדיקטורה של הבוטים" ו- "הידשו את הקפיטליזם".

הפיקנישיאל טיים, פטודם של בעלי תעשייה והחזון בריטניה, תאר את השביטה הזו כ"הגדטליה בירתך מז האבטחה הכללית של 1926".

* *

אבל השמננים פעלו לא רק בתחום החדרת הדכו של הפעלים בתוך בריטניה. מיד עם עלייתם לשלטון הם הודיעו טחח. נבטלים את החלטת הליברור להוציא את הכוחות הבריטיים הנמצאים מזרחית לסטוק. פידושה של חזקה זו הוא שאגלאיה המשיך לדכא את התקווה המהפכנית בארץ הפרדץ הצרפתי. בנוסף לכך הודיעו השמננים על חידוש מכירת הנשק לדרום אפריקה. בכך הוכיחו שהם תומכים באלו כוחות הריאקציונרים ביזטר ביבשת האפריקאית. הם הוכיחו שגם מתכוונים להמשיך לנצל את אפריקה ואת האפריקאים - וזאת, בעודם איזי התיישבות הלבנה באפריקה, המדבאת והמצאלת את תושבי היבשת למן האינטנסים שלה.

לפעמה גם בתחום הזו אף הבדל יסודי. בין מדיניות השמננים לבין מדיניותם של מיליטריזציה הלייבור, אבל שליטון קודם העדיף להסתמך על כוחות אפריקאים "לאומיים" כביבול, וכיוזה לשעך את אפריקה בדרך של התערבות כלכלית ופוליטית פחות גלויה. מדיניותה הכללית של מפלגת השמננים, ומאנק הפעלים, מוכיחים כי למרות שביאות והפוגות אלו נערך. כביכול במסגרת לאומית, הן מהוות חלק ממאבק הפעלים והאפרדים בכל העולם. כי הטעים - בעלי תעשייה ואבשי הבנקים - אינם מכירים בגבולות לאומיים. הם משתדלים ומצחחים להציג בכל פינה בעולם כדי לבעל ולדכא את המזרחי הפעלים והאפרדים. בכך מאבקם של פועלי בריטניה הוא מאבק נגד הקפיטליזם והאימפריאליזם בכלל, בתפקידם של מנגנון ובשביתותיהם אלו הציגו פועלם בריטניה את הזדהותם גם עם עם הדרום-אסיאן. זה זדהות זו לא הטעאה רק בסיסמאות, אלא בהחלתה טירה של מנגנון האימפריאליטי הכלל עולמי, שבעל תעשייה והחזון הבריטיים הם חלק בלתי בפרק פמן.

בכך איפשרו פועלם בריטניה לעם הדרום-סין לתקדם לקראת-צחן. במלחמותם נגד האימפריאליזם, ולחזק את המאבק למען הסוציאליזם. השביטה בריטניה הן הזדהות בזאת לועבה שקייטליזם איבנו מסוגל לפטור את בעיותיו של מעמד הפעלים, כמו שמעט הפעלים עצם איבנו מסוגל לפטור את בעיותיו במארגנת המטה הקפיטליסטי.

אבל הגורם המוגע מפועלי בריטניה להציג נצחות ברורים על בעלי החון - עד לכיבוט שליטון בידי הפרוטרטון הבריטי - הוא חומר התארכותם במארגנת מפלגה המבוססת על התיאודריה המהפכנית של מרכס ולביין. מפלגה בעלת תיאודריה מהפכנית שתוביל את פועלם בריטניה לכיבוט שליטון, לתבוסת החסופה של הבורגוות ולכיבוגה עלי הדיקטטורה של הפרוטרטון. אבל כל עוד שפועלם בריטניה אינם מאורגנים במארגנת מפלגה מרכסיסטית לביביומאיה, הם יוכלו

לזכות רק בהישגים זעירים ותמייד ישארו כמעמד מנואל. גם בישראל אבו עדין לאחרונה לגדי-אזורות של מאבק מעדרי המתנהל בין הפעלים והעבדים השכירים לבין המפלגה, מטרתם את בעלי תעשייה והחזון המקומיים והזרים כאחד. לאחר תקופת ארכפה בה סבל ציבור פועלים בישראל מכך זהה במשולח במסווה של "ליך לאומי", חלה תזוזה מסודימת. שביתותיהם

של הדורותם בטענה שעברה, של המורים, של פועלן חמת דילתי אל על וטכני
הרגשגן מעידות על כך שהפעלים והעובדים לא יהיו מוכנים לשבול דבר
והשפעה לזמן רב. הם יוזאים למאמכים לטירות טיסת "חליכוד האוטי" המבשת
לספר להם שאויביהם הוא הפועל והפלתו הערבי ולא בעל החון היהודי.
על הפעלים בישראל להASIC לקחים מאמכם של אהיהם בבריתנו. עליהם לראות בדיקות מי
לראות את הקسر בין "הפוליטיקה" לבין המצב הכלכלי. עליהם לראות בדיקות מי
הם בני חברית טלחם וממי הם האויבים מקביה פידה ביבלאומי.

5 במאי 1971

מ.י. א.נ.ח. נ.ר

חברית הקומוניסטייה המהפכנית. חייה קבוצת סוציאליסטים ערבים ויהודים
המקדיסים את עצם לדבר המאבק המסתוף של פועלם שבוי העמים. ابو קווראים
לפועלים ולארכאים היהודים והערבים להתרוגן כדי לחקים יחד עם המוני
הعمالים באזורי החברה דמוקרטית עממית - מזרחה תיכון סוציאליסטי; חברה בל
רכוי מעמד או לאומי, חברה שבמה כל שלטונו יהיה בידי העובד.

אנו קווראים למאמך:

* בגדי האימפריאליות - בגדי שלטונות המאכפתות הגדולות, בגדי ניצול
העמים הקאנרים על ידי המדינות ה"טופחתות", בגדי הגזענות; גדי
המלחמות האימפריאליות בגדי ה"טילים" האימפריאלייסטי.

* בגדי הציוויל - חרואה לפטור את בעיות היהודים על השבעון
הערבים, המסתמכת על האימפריאליות האמריקאי אויבם בכל האומות,
הסואפת להפוך את כל ארץ ישראל-פלשתין ל"מדינה יהודית" רימה
ערבים או המדבאת את ערבייה, שדחה את יהודי ארץ ישראל למלחמת גזה
בלתי צודקת בגדי העמים הערביים.

* בגדי הריאקציה הערבית - הפליטים-זומביים-טומם-יבעי
חזרקה ותבורגאות, מנטהשיט בלה, גזע ועומת כדי להציג אתם.
הפועלים והארכאים וכדי לדבוק לתהוויה המותנית במדינתיהם; שלולים
לא חמיצו הזדמנות לבזבז, בתמונותם אם לטובות אדוביהם ומציביהם
האימפריאלייסטים, וגם לסייע המשך שלטונם האבטה עמי; סקריאותיהם
למלחמות קודס ו"השלכת היהודים מהם" הן בן חברית הטוב ביותר של
הציווילות.

יצירת חברה סוציאליסטית באזוריינו דורשת שבויים אומותים, שלא יתחוללו
מיוזם. לפחות או בלי מאמך אורך וקסה. ابو רק בתחילה מדריך, אך ابو יודעים
כי אין-אלטרכיטה אחראית למלחמה הנצחית בין עמי הארץ ולהמשך טיעונם על
ידי מדבאים המקומיים והזרים.

אייבורו משלים את עאמנו כאילו אפשר היה להביאו לטבויים אלה בדריך
סלווה. הריאקציה של כל חזמתה - המבוגים הגזוניים, הפטרים הערביים
ואדובייהם האימפריאלייסטים - איבם, מתכוונים. כלל לחתם לטבויים אלה לתחזוק.
בק חמוגים בגדי כל אלה הוא ארגון המובים. מפלגה. לא כדי ללבת-לפחירות
או להגן על אינטלקטוס מיזוחדים בתוך מפלצת הבורגנים, אלא כדי לרכז את
כוח המוגים וליזור את המוקום ואת המסדר לעובלתם. כדי לייזור את המבוגים
שליהם.

لتזרום לבנייתה של מפלגה כזאת - זהה שאיפתה של חברית הקומוניסטייה
המחפכנית.

דין וחשבון חזית העממית הדמוקרטית לשיחור פלסטין**על טבח ספטמבר****חלק ראשון****א. היבאים הסובייקטיביים של תבוצעת ההתגדרות**

התתקפה על תבוצעת התתגדרות בספטמבר 1970, אישרה את בכוחות הביטחויים הסוציאליסטיים של חזית העממית הדמוקרטית לשיחור פלסטין לגבי המצב הפוליטי של תבוצעת התתגדרות (מבהיבת פוליטית ו爱国eticת). תבוצעת התתגדרות שילמה מחד יקר. ביזטר בಗל הערך תיאורמת כל שמייה בפקודת הפלוטית והצבאית שלה בירדן ובשאר ארצות ערב; בಗל העדר כל תיאוריה גם בקשר ליחסים עם תבוצעת השיחור ועם הארץות והכוחות הסוציאליסטיים.

הערך גישה מהפכנית, טליתת התוועף משקל המכידע של הזעם הפטרו-ריאטי בتوزע התבוצעת התתגדרות, מבעו מנגה קיום מהפכני. גורמים אלה הובילו טرسרת של תוצאות בתחום הטקטיקי, האסטרטגי והchievoץ הצבאי - חומות בו לא התקיימה מעולם התבדבות מהפכנית ושבו לטנו תמיד זכויות יתר הבירוקרטיות (החרדיות והמוסריות). התקיים-טל שלטמת השיחור העממית לא הובנו ולא הבטו. העדר תיאוריה המהפכנית, אשר חייתה צדקה להבאות ולכונן את הפעולות היומיומיות והכלליות של תבוצעת התתגדרות, גרמה לתוצאות הבאות:

א. תבוצעת התתגדרות חרעה ביום טרור זכויות ושל חיים קלימים מבחינה חפרית ומוסרית ("מהפכה עסירה")

וזה - סלא היה לו בסיס במציאות וסבירה על ידי הריאקציה והבריגזיות הערביות - גרם לתופעות חמורות ביותר, שהובילו מביביתן חיו העדר כל עירבות מהפכנית לאבי תכניות הריאקציה האווזית ולגביה התפשטות של החדים הבירוקרטיים. (טראדים, מכובדים, כסף, מיטים במעט צבאים בין הסורה לבין המהאגים, וכו'). כדי לסתור על טרור זכויות זה, היה הכרחי לטעור על טמות היחסים הבינערביים אשר הבתו אוטו.

ב. העדר כל תפיסה ריאלית ביחסים עם המובים הירדנו-פלשתינים.

כמו בתגובה בתבוצעת התתגדרות בכיסו לדרכם של צימצום-הסלה הפלטינית לביעות הבוגרות אך ורק באופן טרי לפלסטין ולפלשטיינאים. הם עשו זאת בעדרת מסיטה טרור "אי התערבות בעיניים הפנימיים הערביים", סיסמה שתירגמה הפרקטי בירדן סייע בהרבה לסבירות אידיותם של עם הירדנו-פלשטייני על ידי הקמתם של אירגונים פלשטיינאים נפרדים. ("טהר אדור", "קדושים המועוניים", איגוד-סוציאל, אגודות טרנס-סוציאל, טרנס-סוציאל, טרנס-סוציאל, טרנס-סוציאל, וכו'). מבוא זה מזא את בטויו הבולט בסדרון של הבהחות אלו להבדיל בין הממדות האגטי מהפכניות לבין היחסים הפטרו-ריאטיים ומהפכניים. לבן, בהיעדר כל פרודריה מהפכנית בטאלת היחסים עם המובים הירדניים, אבירה בטיחת ההסגרות העממית של הפלשטיינאים - הסתగרות זאת עוד וחזק. המשדר הריאקציוני - וחתומה המגמת של הרחקת היחסים הירדניים מתחילה מהפכני. אונחו עסירה את כל המאמרים כדי לכפות על תבוצעת התתגדרות פרוגרמת מוגדת, המבוססת על האיחוד האורגני.

של עם הירדן=פלשתינה" (חו"ת לאומית ירדנו=פלשתינהית, פרוץ הארגזים האזרדיים וכו'). אולם גם הצעות אלו, שתקבלו לאחר מבחן קלה, באו מנוון מדי ולא הוגשו כלל במאמרם.

ג. הגיון המוצע של מחת הסידרת בין הריאקציה הירדנית - והערבית בכלל - לבין תנועת חסידות הירדן=פלשתינהית.

מאתוויות מטוצה של עדיפות הסידרת העיקרית עם ישראל על הסידרת המיטבית עם הריאקציה, לא יכול רוח ארוגני תבועת התנגדות למביין את הדיאלקטיקה השוללת על טירונות אלו. לעומת זאת הריאקציה בירדן - רקען קשור אוורגאי לאמנה אליזם - למד דרך את תבועת התנגדות כאויב העיקרי שלו. דבר זה חוטף את דיקבוחם של תיאוריות עדיפות הסידרת העיקרית, כי בראע הבעה העומדת נפוצי תרבועה התנגדות היא לתחילה לפטור את הסידרת עם הריאקציה, כדי להיבת סטיגלאן להיאבק נגד האיזובות והאידEMPריאליות. השלtron האידאולוגי של-הימין הפלשתינהי, וב證ם לכך התפשטות הגוררת טל בירוחם המודעים, מכוון מתבעת התנגדות את היוזמה.

ד. מיחסים עם המטרדים מערבים.

בנץ סłów השנים מאחריותם קשוו. ריב הארגזים הפלשתינהיים יחסים עם המטרדים הערביים, בלי לקחת בחשבון את גישתם טל אלה לאבי הסאלת הפלשתינהית ותאיפריאליותם, ובמו כן לא לטסו את מנות הקטרים ביניהם לבין הריאקציה הערבית. מונחים מחייבת כספית העבקו ארוגבים אלה הכספי למטדים הערביים, וכך סבב תבועת התנגדות על התפתחותם טל. התבעת מהפכנית הערבית וביצעה את עצמה מבנה, וכך, תלוייה לאלו מטדים הערביים על טריזותיהם, נושא קירה את פועל מדיניותם טל טבחם טל ספטמבר. רגעים בלבד... וכאן קירה את פועל מדיניותם מטעם תבעת התנגדות על ידי מדיניות ערבי, אשר גיבזו על תבועת התנגדות עליים קחיר, אלא מטדים הערביים אינם אלא מטדים עליים זרים.

1. הסכם קair. לא רק שחייב את הכתר האיטמי, אלא עוד נתן לו פרט עובוד תקנות. (פרום שתבעת מטיסרת הערבים, למרותם הבלתיות טל מגבנון הדבוי החאטמי). בכך נקבע הקובربולזיה למסיך את עבדותם בתבאים בוחים-יוווער - דבר תרוויתם על האיטרים טל המטרדים טל תאנסו בקאנד.

2. הסכם זה העמיד את תבואה התנגדות תחת המבדט טל המטרדים הערביים (בתיווך הוועד הערבי חעל'ין).

3. בנטוונז לפורר את התנדות הירדן=פלשתינהית, מסרת הסכם זה את השלtron החאטמי, ומעונד און האיסול הולמי טל המאבק הפלשתינהי. (ראה: "המדינה הפלשתינהית").

ה. תבועת התנגדות בין העילן לבינו חכבר הירדן.

א. לעומת הימין טל תבואה התנגדות - אשר תמיד סרב לסתען במבחן המונחים העובדים בעבור הירדן, לחבק את הפלחים מחייבת פוליטית או לאוים אולם בגדי העדומות האזרדיים - הרי האגף הטמאל (חו"ת העממית הדמוקרטית לטיחדור בעלי האדרם) חזיעת פרודארמה המבוססת על התקידים האלה. אולם אגף טמאל זה לא פלשתין) חזיעת פרודארמה המבוססת על התקידים האלה. אולם אגף טמאל זה לא יכול היה לחדר לעומק קרכוב המונחים הירדניים בגיל חוסר זמן, בغالל המתדרם טל בלטראטוריות מאחריהם (בדיניותם האווזית המזומצמת נבדיל ערכות התקפניות טל הריאקציה. חוץ כדי ניזול מכך זה האליה המשדר לגאים סקוריים רחבים ביותר בקרב הצבעה גוד תבואה התנגדות.

ב. כפי שתובעה בנטוונז טל ספטמבר, הרי העדים ומחנות הפליטים הם תחומי הפעולה העיקרי טל תבואה התנגדות. וזאת בגין הציפיות האבוקה של האוכלוסייה ובטל הפוליטיזציה מיחסה. (טפלאות, אגדדים מקצועיים וכו').

גם בסיכון סטטמבר גם מאוחר כי ניסית הփר לגביה תגבורת התתגדדות היבנה שובה לחולותין מגיון העדרים ומחבאות. הבדל זה גורם בغالל סיבות מסוימות, כלכליות ופוליטיות, בדלהן:

כלכליות: היפגוז הכספי סל הփר מטבחה ברמה טכנית מוגבה ביותר ובideal ברמה ביוגנית. (מעט גשם - כל שנות שליטה בלבד). לפיכך תלויים החיים הכלכליים של הփר, בתחוםים רבים, במדינה ובתכניות הריאקציוניות של המעד השולש. 50% מהכנת הփר כובעת מתקידים מוגבלים ומחזב, מהוות מקודם הכבשה עצום לאבי הפקידים ותפקידיהם. תדרות מיליטרים הרעים מעמיד את הփר להסדר הרחבות ה"גדילה" של המשא, הנזקן במדדיות בלתי פרודוקטיבית (סעודה, טידנות) ולעומת תכנית של תיירות חקלאי. תלות זו חולכת וגוברת ככל סיורדים דרום (ס= 60% עד 90%).

פוליטיות: תגוועת התתגדדות הסתפקה בהעתקה כמה שידוניים רפואיים וחברתיים, ובחילופין כלכליים סוציאים רפואיים (כדי לעודת על הארכים הבסיסיים של השכבים). לא הייתה לך כל פרוגרמת של טוביים דטוקרטים, וכן לא פZA היפר היידני כל. אינטנסיבומי במתן תפוקתו לתגובה התתגדדות. מזד שמי, מיזות ועבר היידן לא הכיר את תכיפות-הציבור, הארכות סמה לא חסה כל צורך להגן על משפטו הלאומי או על אדמותו. כל זה דחק את הארכות היידנית לזרעות המדינית הדיאקונית, וחילק אפרודות זו מטהף, איזיפא, בטבע. אנו עדים לכך להתעדדרות אנט-הטכנית ביפור, החולפת וגוברת מהפכו לדרום.

תקין היפר במקהט הטעור ובסאנק גוד המשטר הציבורי איננו תלוי כל כך באכיפה האוכלוסייה בטעורה לעדרים. הבעייה העיקרית היא תכונה ותסיבות. של התיחסות של היפר לשאלת לאומיות (למייה בתגובה התתגדדות או יחס עווין לגביה, גישת חיבור או עזיבת מזד אתיילים מושא כפרי מהווים את הרוב). המדינית ומחפה: בארץות תחת=טיפות, כמו בארצות המורות, המדינת היא

מכניך סל-דכו' ביד' מעד טוביים כבוד מעמדות אחרים. אין זה אופר סמהפהה (חלופית דטוקרטית או סוציאלית) איננה יבולה לפועל אליה סטודרים מסויימים (בדרוג הגמוך) של הצבאות, מושטרת או הפיקודים דבר זה תלוי במדינת החדידה של התנועה. המהפכה מזד אחד, ובפואת החברתי של סטודרים אלה פאידן.

הריאקציה היידן (כיסא מלך, בעלה האדומות, הבודגנים הקומפדרדים) והאימפריאליים הוועידיים את מגבורון המדינה - בנו לפני 48' - לדכו' העם ולמצפה נגד תגובה הטערוב העביבית. (לטרות המבשש חברתי, יהוד פלטשרן וכו'). מזו סיפוח הגדרה-המעדרית (למהירות 48') הפסיבת המדינה המאספית, סלא עברה כל תחילה סל-סבו', לסתה את אותו האדום הירידנו-ברית, כסלוון הנטיון לצהף מת הצבאות (గלב פחה וסוטה), ביטול החזקה היידנו-ברית, פטורי המטבח חברתי סל יידן לבירת בגדי (ומהומות 55' גבד נציג בירת זו) - כל אלה הם תוצאות. עלית התגובה הלאומית העממית, שאילצת את המשטר לשידרת ויתורים ב-56'. היה זה רק נסיגת שקטית של השלטון לקרה החיפוי הריאקוניט היפר וחדחת הקצינים הפלריזטים. אין זה מקרה טוון-חבט אל מ'אל - מושל צבא' בזפן הטעמה - כיהן באותו תקין כמו בתקופה זו.

חלק שני'

התקפה של סטטמבר הוכיחה על יציבות מגבורון המדינית (צבא, מטרת, מטה), כמכניך בידי האימפריאליים והריאקציה המלוכבית. למראות שקדבות בעמן ובזירה נמכו 10 ימי, הייתה ההצטפנות לסתמה בדירה ואינדיבידואלית ההצטפנות בפועל הייתה מוגבה יותר אפילו מהתכניות הפסיביות ביותר בתוך

תגובה החתגדות*

הבטחה הכללית בתוך שרותי הבחן היזמת לבירדריות ביש תבוצת החתגדות
לבין הצבא. ולעומת זאת אński הקادر העליון, הקטורים לנטר באזרחים הנמלטים
ע"י הצבא, היו חייבים לבצע את עבדותיהם הרגילים (חיפושים, מעדרים וכו')
כדי ליאור אקלים טרור.

המלחמה מבעה מאבשי הדרוג הבזק את הגישה למיסטריהם**, ואילו אנסקי
הקادر הבהיר (סרים, פקידות בכירה, סגירים) – כולל ריאקציונרים – נשארו
באנגיים לבטא***.

ג. הצבא הידרוני.

זה מועד מקורי וחייחסים בו הם לפ. המכוון "מעמיד=סCID". ריאקציה
המלוכנית עתה את הכל כדי לבודד את הצבה מהזרם הלאומי. או המתקדם, וכך
אסורה הספרות הפוליטית בצבא יחד עם כל פעילות פוליטית. לא רק שחוגדים
הפטריוטים בצבא ברדפים וטוהרנים, אלא סטם שלט האידאולוגית הריאקציונית.
זה הआידאולוגית חורפה את מלך לבום, ולא רק בסיסם, אלא בסיס מעמידה
בחיל קודם בהתאם למיניותם של "הזכות האלוהית". טל המלכים. צחות זו מעמידה
אותם במעמד טל כל-יכולים לגביהם הפרטיהם וחרביהם, כסבוספת על זה העיטה
הדרית המקיפה את משפחם המלווה בתוד "עוזאי הבהיה" ... כל זה מתמצה
בטייטה "אלוהים, מלך, מולדת מלך, מולדת ריאקציה, מולדת
חאימפריאליזם".

כדו לטענו על בידונו טל הצבה מטבח המוגדים, טירב המטה ריאקציוני
לקבל חוק טל גיוס חובה כלל, או גיוס התנדבותי – וזאת מרוזה היומה הבדוייה
וחמוץ-יתרת טלו בדבר כוונתו "לשחרר את פלשתין". כי גיוס חובה היה בהכרח
חדש לתוך הצבה את זורמים הפטריוטים, והיה מאמין את העם להסתמך בוגם.
למדות זאת לא הפטיק "המוד מקורי" לבא-טיהוריים חזוריים ונשביים
כדי לסלק מתוכו את הגורמים החסודיים בפטריוטיזם. וכשהליטה המלוכה על
"סידנות דבאי חובה". ב-1969, היה זה רק כדי למנוע את המטרפותו של הנער
אל תבוצת החתגדות. וגם מחלוקת זו נטווה המלוכה בשראתה שזו היא הרבה פיפויות.
הבדואים (חיילים וקצינים) מהווים את הטלה טל הצבה, וביעיר בחיל
הדריון ובקרב כוחות הבחן הצבאים. הצבה לר הספק רק בבדואים טל עבר-

העדות:

* – אל פתח לא רצה להאמין שהצבה יבוס לעמאנ, או שזו יחיה עד כהיאלים.
הוא סמך על ניגודים פנימיים בקרב הצבה ועל עדריקת כל הפלשתינאים".
– החזית העממית הדמוקרטיבית סלה מתחילה את האפשרות טל היפה ימבית,
כפי שהיא דחתה אפשרות זו מכך באופן עקרוני. היא לא צפחה להתקפה
בחיקף זה, וסמה על מלחמות בתוך הצבה שיפדרו אם תחזיק תבוצת
חתגדות מעמד לפחות שבוע.

– אס-סעיקה טמה על הזעם הפטריוטי בתוך הצבה, זרם אותו העדיכת
כגדול ביותר.

– החזית העממית טמה על חילוקה מיידית בתוך הצבה. בזוניה היא כבר
אחרה שהצבה הוו על סף התפוצצות, ושהוא עמיד להתקוף אם תבוצת
חתגדות תחזק מעמד פ-48 עד 72 טונות.
** ב-1955, בזמן המהומות נגד ברית גדור, בעקבות המגבון המנהלי לקרים
התגנעה הפטריוטית, הכריז על פרד אזרחי ויצא לרחוב עם החוגדים כדי
לחכש. את תכניות ריאקציה.
*** יוזא מן הכל אחד: אנטון עטאללה, סר חחוץ טריפאע. הוא הכריז
בנין-יוזק שהוא מסרב לקיום מגעים עם ממשלה צבאית עקובת מדם.

הירדן, אלא גם קרא לביידואים של עירק, של סוריה ושל סעודיה... סיעור הלא ירדניים בזבב מגיע ל-30% לפחות כוח האדם הצבאי; ביידואים הירדנים מתחווים גם הם 30% לערך, ואילו כוח האדם הצבאי טבוזאו מעהדרים האזרחים איננו יותר על 10% – וגם אלה מוצעים ברובם תפקודים מנהליים וטכניים (מכנאות, אספקה וכו').

בין סאר ה-30%, טבוזאים בגדי המערבית, הגישה הטלית היא של פטריוטים מטושטש וחסר כל התחריבות מדוייקת. וגם זה רק בקרב מחיילים, הסמלים וכמה קאיביזים זוטרים. הרבת מתקני הנגבהם הם ריאקטיונרים ידועים ומטרטיים נאמנים של לסא. המליך מתוך כך בראה כי הפטריוטים הפלסטיינאים לא יכולים למלא את תפקידם בתוך הצבאה.

מתחתן החברתי והאידאולוגי הזה של הצבאה אנו מטיקים את המסקנות הבאות:

א. הבעייה או בנה בעיה-טל "ירדנים" מצד אחד ו"פלשתינאים" מצד שני, אלא טל החרכוב החבראי-כלכלי והאידאולוגי של הצבאה. (יט לאין שabby הגדרה המערבית לא בסענו בכלל, על הצבאה בחידיהם הכלכליים, וזה עקב פוריות האדמות, חוסר פיאודליות וכו').

ב. המטקל-המבריע של הבידואים בזבב עפקו אותו לפ██ניר דכו עיור בידי הדריאקזיה.

ג. החתפקה של סטטבר באה להדריך את כל התימורים בוגע להפיכת צבאות. לבן יט לתבואה הלאומית תפקיד בלבד ביותר: לקחת את הצבאה פיד' הדריאקזיה וαιיפריאליום. מכוקודה זו צריך להגדיר את תפקיד הוגדים הפטריוטים בתוך הצבאה, חלק אינטגרלי מהתבואה הלאומית המבונית. ד. לפתח גישת פטריוטית (בדג האימפריאליום והציוויל) והכרה מעדרית (גגד הדריאקזיה) בין האברים מעבר=הירדן בתוך הצבאה – זהו אחד התפקידים התכופים של תבואה התתגדות. לגבי הבידואים, הפטרונו איבגן מהיר. הוא יבואהדרה (בדרכ טל תעומלה, הסחה וכו').

הבטון טל סטטבר בא לאס סוב, אוון קוונרט – תחת הפגזים והטילים – את מהות הסדרת טל המדינה התבונת בידי הפליטים האבטי=מהפכנית (המלוכה, הדריאקזיה הירדנו=פלשתינאית וαιיפריאליום). האם תחית תבואה המתגדות מטוגלת לעכל לך זה? אם סירות מסויימות אמנים תוכלה להבין את הבעתם טיבין ולראות עד היכן טוביל אותן האידאולוגיה איתת הם הגיעו פוטקים מלהתפרק?

III. המצב הערבי והסכם קהיר.

הסכם קהיר היווה "דגם" לגישת המטראים הערביים שתמנספו בוועידת הפיסגה בספטמבר, lagi תבואה התתגדות ומטטר הדריאקזיה. ותבואה התתגדות אמרם טילה בירק דב עבור יחסיה עם המטראים הערביים ממש סלוס השבים מהחרבות.

המהות החברתית, הפליטית והאידאולוגית טל מטראים אלה, התבונת בקי פוליטי עקי לגביה תבואה התתגדות: למסור אותה תחת פיקוח כדי صحיא לא תגרום הפתעות, ובאותו הזמן להעניק לה (ליתר דיוק: לסייעות מסוימות בתוכה) עזרה, המסייעת אותה ביצור הפליטיקה הרسمית, הרחק מההוגדים הערביים. וכך מטר עטה זאת במטרה האינטראים ומהיחסים הביליאוניים שלו הו. חלקים טל תבואה התתגדות הלו בעקבות מדיניות רטטיים עם המדינות. לבסוף הシリור העממיות הערביות, ובמקומם זה קטרו יחסית רטטיים עם המדינות. הן שועבדו לשינויו החמרי ומטורי טל מדיניות אלו.

תבואה התתגדות, שלא הייתה מטוגלת לעצורה פרוגרמת מהפכנית וביתו המפלות טל 48, ו-67, סתתיה מבוגדת ל"גורמים מאחראים", הפטה חלק טל

הסתדרות הבלתיערביות, וזאת למחרות חתימתם של הסכם פלשתינאי הבתו
לרדיפות בכל מקום, לרוחף את התנועה לפיוון תהפון.
המשטרים הערביים (פרו למשטר הסורי*) מזדמנים זה עם זה בשאלת הצורך
לשמור את תבوعת התתגדות תחת חסותם וলשמור על המלוכה הריאקצ'יונרית של
עמך. וזה בטעם ענים ואופן איבדו דבר אחד. (ראם המשבר של יוני 1970**).
המשטרים הריאקצ'יונרים שחתמו על הסכם קהיר נשארים עקיבאים עם עצם
באשר הם מעתדים לחשוף את אחות החוליות החשובות ביותר של הקומטראולזיה
באזורה.

דבר זה מבון גם לאבי המשטרים הפדרו-וטיזים, הרוצחים לשמור על תבועת
התתגדות, אך אינם רוצחים בטום פבים ואופן ב"התתגדות מהפכנית". הם גם
רוצחים לשמור על המלוכה, שתחמש להם כחילון לעבר האימפריאלייזם העולמי. וכගולם
של בוחן לאבי יסראלי***. כי מפלת המלוכה תביא לשינויים חדשים באזורה, ולבן
תשיל על מושדים אלה אחריות חניתה.
הסכם קהיר, שאיבדו שוגג בהרבה מהפטמים אחרים, הינו לבן מתאים
لتביעות המועלות ע"י המזם החדש שבוצר בעקבות התקפה המטולשת (מלוכה)
ריאקציה ירדנו=פלשתינאית, אימפריאלייזם). כי בעקבות התקפה זו ניגל בימאי
של המליך – למחרות שזו איבד את האמון הערבי והבינלאומי – ובפרטת טלית
כפיilot היטלון לטובת הריאקציה. מאילו טעדיין לא היה הדבר בסיכון של ארבע
תקיפות קודמות, ובאיילו טלקתי התקפה האחראית איבם תופסים כל מקום בחיה
של תבوعת התתגדות ובתייה תהיילית ותעמידם הערביים.
הריאקציה, שזכתה להכרה ממד כל אופן מדיניות שחתמו על המטבם, יכולה
בחילש לחמשך בתתקפתה על סך הסכם זה.

חלק שלישי

1. תוצאות התקפה

1. הפרקטייה הפלילית, האידאולוגית, העבאיית והאגוד=מקצועית של תבועת
התתגדות כובעת מלחמות אופיה. פרקטייה זו היא שביבאה לבסיגת של תבועת
התתגדות כדי שני אудים לאחד למחמת ספאטבר. הגורמים לכך הם:
א. ארגונים מסוימים לא דרו לדאות את הסאלת המרכזית של המאבק. כלומר:
את סאלת היטלון, ופתרונו לטובת התקפה, מילים אחרות: הם לא דרו
להתמודד באופן דציגי עם הריאקציה, והדבר היה בולט בתתגדותם במרכזי
ובאזור ונתזאות קרבן.

הערות:

- * נכתב לפניו ההיפה של אסד.
- ** במשמעותם של יוני שתקו דוב המשטרים הערביים במשמעות ימים,
ולאחר מכן האשים את הסטאל בתבועת התתגדות ואת המלוכנים הקיצוניים
(הכזרות קראפי). אחרי שתלון התקפה הערבו המשטרים הערביים כדי לקובע את
היחסים בין תבועת התתגדות לבין המלוכה (ועידת הפיסגה של טריפולי, ועדת
הארבע וועדת חמימות מה-31 באוגוסט 70', ומה-1 בספטמבר 1970).
- *** האומות האנדיוקאיים והישראלים בתערבות, כדי להגן על המלוכה מפני
התערבות הסורית.

ב. מחות היחסים של ארגונים מסוימים עם המשדרים העדיביים - יוצרים אשל גען העמידו את כל תזרעת המתגדרות, כולל השמאלי, תוך פיקוח מדוניותם הרשמית. ג. מנות הפליטים ו搬家יהם של תזרעת המתגדרות בפונה עליה-להתמודד עם ההתקפה האימפריאלית-אקוודיבית במלחמות של חזקה מעוד, למשך כל הרעם שבעת סביבה. "מלחמות הטיהורה העממית".

ד. סיור של אמץ הפליטי ו搬家י הרוב-גבון ובמהפכה בגליל העדר גיטה פוליטית ברוחה. (מיינזון חל תגבורות...) תזרעת המתגדרות בכלל לא הימת מוכנה למאבק ממושך נגד המשדר.

הבסיוון של סטטבר תובע מתגדרת הערכות מתודעת בקיורתיות - מקיפה של כלל הפליטים הפליטים, האבאיות, האידאולוגיות והכטיפות שלח. זו היא בעיקר חובתו של השמאלי ליזום בזקורת עצמת זו ולהפריז צליה באופן פרומבי באזני המתודרים. בלי זה ישבעו כל ליקוי הבסיוון הזה ברגואגיה של חייםין ובסתירות הבינערביות.

על תזרעת המתגדרות להבין עכשו אם חזקי המהפכה ואת הקשיים כדיאלקטים שלח; זה דרוש פרוגרמתם של פעולה דמוקרטיות לאבי הנזוד הירדו-פלשטי-באי, פרוגרמות מסוגלו לפודר את סאלת היהודים עם האברים ועם חמיכלים. אחרמת תשריך קבדות טרורית בחולותינו, ותבוננו .. בעל פוראה - לתקופה

הזיקנה שלח. מכל השם הזה יט שטאל תפקיד מסורתי סדרה ראטונת. 2. התכנית של מדיינם פלשתיניגאייה חלק של הסדר מדיבי, עומדת לדיוון יותר מאי-פעם בקרב הפלשטי-באי. לפניו מתקף חייו דיוון זה מוגבל לאוגדים הריאקציוניים (ג' עברי וככזען, שעדי זפוקי...), אבל מאי תחילו כל החוגים הבינלאומיים לדבר על כז'. (האגמ"זאים והבר-באים - למראות מפליקת טיניגם, ומסובייטים) כולם מדברים על כך מוגאות לפוזו סופית את הטאלת הפלשטי-באי. זאתו דבר נכוון גם לאבי מדיניות ערבית (מרזוק, תוביסיה - לפ' תורת הצלבים של בורגייה, הצהרת-הייכל ערבית התפזרות, נבחרת הוועין למחנה הכלמי קהיר, ולבסוף): הצהרות של מנגיני ישראל לפג' ואחרי ההתקפה).

ההמזרד ביזהר הוא שמתפרקת של סטטבר גדרה. לפך סטטוריים רביים של עבון מוכנים, בפעם הדאונה מאז 48', מקבל את הרעיון של מדינת פלשתיניגאיית קטה כדי לבירוח מהברבריות של סלטון מלך. ישראל, האימפריאליים וטראקציית מסכימים על הנזודה הזה. הם מסכימים לייזור את האוירידת האובייקטיבית שתוודד את לדתא של מדינה כזו, ובכך לעודד את האלטיניבאי המסוגל לקדם את הרעיון הזה. ישראל מסמך לייזור בוח פלשתיניגאי טלייסי - כשהוא איבנו "האגיטים הראקציוניים המסודרים טריסטו את הכאם האנטישמי", וגם לא תנוועת המתגדרות. הם עוטים זאת עם בטיסטה: "דוחית החזרת הפלטון הראקציוני המלופבי".

קפייה זו מזאתה עד רחם בלבם של המוני העם בסטענים הכבושים, בעיקר מסום טנוטאייה הם גודמים ברוגביים וצער בזרגניזם שאינטן פלופלכטם שביחינה פטריינית (דו-פאים, מגדדים, ערבבי דין, מודים וכו'). בידון בסל המטר בנסיגותינו להפעיל את הריאקציה הפלשתיניגאית לשם הסדר כל טהור. בגידותם הרטטורייתן הן גלוויות יותר ש-20%

הטטיקה של הפלטון היא חיומ' נסיגון לייזור את ארונו "כוח סלייטי".

בתוך תזרעת המתגדרות עצמה, אחד, ההתקפה של סטטבר, וכתגובה לנשלון תזרעת המתגדרות, הוא לידי בטו. זרם פלשתיניגאי רחוב סחיה מוכן לקבל כל פחדון שיטחדר אותו מהלובה הריאקציונית. ואילו המלוכה עצמאו היא סבון להגשים באופן פוליטי את מה שלא האליטה להסיג באופן אבאי: לפחות את תזרעת המתגדרות ולחשל את השמאלי (דעת ההצורות על חתירה הבלתי-בפתח ו搬家ה השיחורי) לקדחת החיטול ההדרגתני של כל הסאור. ומלוכה תטיצ' לגיטות לעשות זאת. במידה ובהא תכש לנטו בנטו לרבז ארגוניים אחדים לרגען ממדינה הפלשתיניגאית.

באותה עת מביך מבצע של טרור מטדרתי את תזרעת התתבגדות מtmp; הטעמיה, במוגה לחסל אותה לאחר שכיתרו. אותה במחנותיה שמחוץ לערים. מדיניות הפיזול של העם הירדנו=פלשתינאי נשבת. (ראה הדרציה הירדנו=פלשתינאית תחת הסות המלוכה, אשר תעמיד את העם הפלשתינאי בין הפטיש האנגלי וטהן החאסמי). ובמקרה טדייניות זו תכשל, יקבל השלוון על עצמו את מצע המשמדת.

II. מה לעשות לאור התפתחויות אלו?

חיסול המאבק הפלשתינאי, חיסול תבوعת התתבגדות וחיסול התבועה הלאומית מתבשא היום בסידרה של צעדים מעשיים:

1. משך התקפה המדינית והמשדרתית بغداد תזרעת התתבגדות ומדובר העם (כדי לבודד למגרי את הרשותה לקראת חיסולו או סיועה בתכניות פזוקפקות); האברת ווצמתו של ממען המדינה הפלשתינאית (תוֹך כְּדִי הייעבות על "כוח שליטי" היוצא מגובה התתבגדות. חלק פרוגטיסטי של הקדר אף מוכן לזה).

2. נציגי פידי של איתרון הבובע מתקפת ספטמבר, כלומר: האלת המלוכה בעבר הירדן תוך כדי הצלת התבנית של מדינה פלשתינאית על שתי גדרות הירדן*. (חימוש הטבשים המלוכניים כדי להזכיר את חזמתה של דיקטוריה תריאקזינית).

3. ישראל ממשיכה בטענה לשובת ה"כוהה הטל"יטי", תומך "אווטונומיה פלשתינאית".

4. האימפריאליות והמעומות העולמיות פועלין יותר ודוור לקראת "הסדר" – כללי של טלית המזרח התיכון (הゾר לטענו את הפלשתינאים בהסדר זה) – וכןן לקראת הכרה במדינת ישראל.

5. משדרים הערביים הריאקזיביים הם بعد חוסין, או במילה חטוב بعد אלה מארגוני התתבגדות אשר איבם מהווים לאביבם סכנה. הם מעודדים כל פתרון – אך אינם מסוגלים לכפות אף אחד – כי הם נמצאים מאז 48' על ספסל הנאות. במקביל לכך מקלות המשדרים הפשריזוטים את החלטת מועצת הבטחן מס=22 בנובמבר 67' – ואת תכנית רוג'רס, ומעודדים פתרון סיביא לחקמת המדינה הפלשתינאית.

התפתחויות האחראיות (מוות באצר, חסיפת הגיטת העירקית האנטיתית אחריו המבצע הדמגוני של הקונטרבולוציה; האימפריאליות, האיזובות וחריאקזית הערבית) רק מעודדות את תכניות תריאקזית הירדנית והערבית بغداد תבوعת הסיחוך הערבית.

III. מה מרכיבת של תבوعת התתבגדות, ומי עתה עד כה?

כמו ארגונים פשוט עליינו את הלקחים האמיטיים של מתקפת ספטמבר, וכי טענו קודם במישור מדיביותם, מצעם וארגומם הפנימי. לבן עומדים ארגונים אלה בסקום. הארגונים המתקדמים מנסים למסוד את הלקחים ולדוחף את התבوعה קדימה, אך בכלל יחס הכוחות הטולטים. בתבואה סילמה כל התבואה מהיר זקב ביזור עבור השעויות של כמה ממרבייה.

מה פירוש הדבר?

تبועת התתבגדות עובדת היום משבר מדינית. משבר פוליטי, צבאי וארגוני. בגישתם תלוי גודל המאבק וההפקה הפלשתינאית.

עד עתה:

– ניטו להעלים את המשבר הפנימי בתוך תבועת התתבגדות, את הטעויות

הפליטיות והצבאיות - בזפון ובמרכז - שחבריעו את תוכאותם קרב ספטמבר. פירוט הדבר: מסקן אוטן חטויות הטעויות והאסטרטגיות*. – הרעד המרכזי טל אש"פ לא תחילה עד כה בשום ביקורת על מה שבעה ע"י – תנועת התגבורות בסלוס השכינים האזרוחות, ובפרט מסקן המטה של ספטמבר... למרות עקבותיהם בשאלת ההכרה שביקורת צו, רוצחים כמה פליגים בכל מחדר להסביר את תנועת התגבורות מהתעתקות בפרקית טבניהם קטנים. – מקביל לכך עסוקים בעמ' כמה ארגוניים בהקמת "טבניהם ארגוניים, מנהליים וצבאיים" דהיינו מכל תומך. זה מבא אפוא דוגמיה אשר יוננו מסרת בשום פנים ואוطن את איחוד הכוחות המהפכניים. ארגוניים אלה מנוטים לעסוט הכללה טל האחדות המנהלית סבכטה על התנועה אחריו התקפה (בל' כל התהשבות בתכניות הפעולה), ומעתידים במקומם דאנון את שאלת האיחוד הארצי – בל' לדבר עלesis הפליטים=מהפכנים טלו. דבר זה, כמובן 'בנסיבות' להרחבת להרחבת מזו זה ולהחילו על לבונן, פירוטו שוט מעתימים מהטבר העורב על תנועת התגבורות, ומציגים את הטעיה באור לא בכון. כאילו הריכוז הוות בין אלה חרוצים את אידמות הכוחות הפלשתינאים למין אלה הדוחים אותה. ככה הם שחרתים את האידיאות של הקונטרבולוציה, היה ותם דואים ל遐ק מההפקה את הכוחות הרדיקליים והבטוחים ביזור, ולפניהם מטבחות ההtagבורות לפלא את תפוקה בתנועה המהפכנית הערבית.

קרדיות הדמוגזיות ליבוד לאומי, המעלמות מה프로그램 הפליטית טל ליבור זה וטפקידי הכוחות, הן קריית המיליכות טול, ולפניהם חסודות – כמו קריית טריפולי למען איחוד תנועת התגבורות בארגון אחד (סקל היה להעמיד אותו תחת חסות המשדרים הערביים).

הבעיה היסודית היא בחינת מטה טל תנועת התגבורות – מטה פוליטי, אידאולוגי, ארגוני וצבאי – ובಗיibus מזו מפולה עבורי חזית לאומית מאוחדת סתמית מטוגלת לסתובד עם הפליטים טל סייחור דמוקרטי – הפלשתיני וערבי.

תקופה הבוכחת דורשת את התהשבות הדמוקרטי טל כל ארגוניים בביבית מדיביות תנועה לאור בסיסות העבר, מדיביות סתמית רוחקת מהחברות הדמוגזיות והבלתי אחדאיות. טלב קה זה דורס מאטץ קולקטיבי טורגן ודן – סיח פתו ורגוע, מסוגל להוביל לrogramma פטתת ולאחדות לאומית אמיתית בכל הפליטים: הפליטי, הארגוני והצבאי.

חזית העם הדמוקרטי לשיחור פלסטין

נובמבר 1970.

ידן

הערת:

* החזית העממית הדמוקרטית באה בצדדים ארגוניים רדיקליים בסktor הצבאי אחריו הטעויות המדיביות והצבאיות שבעצם ע"י הבחנת איזוד